

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1611/2022
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП "3. септембар", Нова Варош, чији је пуномоћник Велисава Пушица, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Зечевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 410/21 од 02.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 410/21 од 02.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 410/21 од 02.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу, Судска јединица у Новој Вароши П647/17 од 28.01.2021. године, исправљеном решењем истог суда П 647/21 од 04.03.2021. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу Основног суда у Пријеполу, Судска јединица у Новој Вароши Ив 2654/10 од 25.02.2010. године и закључак јавног извршитеља И Ивк 1086/14 од 07.08.2014. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име дуга за услугу испоручене топлотне енергије за период од 01.06.2009. године до 31.01.2010. године и од 01.06.2013. године до 31.05.2014. године исплати износ од 11.107,15 динара са законском затезном каматом, све ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 99.964,40 динара са законском затезном каматом, све ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 410/21 од 02.11.2021. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име дуга за услугу испоручене топлотне енергије за период од 01.06.2009. године до 31.01.2010. године и од 01.06.2013. године до 31.05.2014. године исплати износ од 11.107,15

динара са законском затезном каматом, све ближе одређено у овом ставу изреке, па су у том делу одржани на снази решење о извршењу Основног суда у Пријепољу, Судска јединица у Новој Вароши Ив 2654/10 од 25.02.2010. године и закључак јавног извршитеља И Ивк 1086/14 од 07.08.2014. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 99.964,40 динара са законском затезном каматом, све ближе одређено у овом ставу изреке и у том делу укинута наведено решење Основног суда у Пријепољу, Судска јединица у Новој Вароши и закључак јавног извршитеља. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, како то произлази из садржине ревизије, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за исплату дуга за испоручену топлотну енергију туженом, у чињенично-правној ситуацији да тужени није био задовољан квалитетом услуге грејања коју је пружао тужилац и тужиоцу се у марту 2009. године обратио писменим захтевом за искључење са топловодне мреже, а потом стан самоиницијативно искључио са система даљинског грејања у јуну 2009. године. У овој правној ствари тужени је обавезан на исплату накнаде за индиректно грејање стана у висини од 10% од пуне накнаде за грејање, позивом на одредбе члана 15, 354. и 358. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована другостепена пресуда, као и наводе изнете у ревизији којом се не конкретизује правно питање за разматрање применом институт изузетне дозвољености ревизије, чија је примена резервисана искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП. У конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев

односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. става 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе (тужба) поднет је 25.02.2010. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 11.107,15 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Изјављена ревизија није дозвољена, без обзира на чињеницу што је другостепени суд укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака. Ово из разлога што се, како је наведено, ради о спору мале вредности, па у таквој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (члан 479. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због укидања првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. истог закона.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**